

[Handelsministeren.]

for tiden i Norge arbejdes med spørgsmålet om udarbejdelse af en norsk lov om arbejdstageres opfindelser, idet Norge ikke for tiden har en sådan lovgivning; og også i Finland, hvor disse spørgsmål for tiden er behandlet i den finske patentlov, er der tanker fremme om at søge udarbejdet en selvstændig lovgivning om arbejdstageres opfindelser.

Under disse omstændigheder synes det lidet hensigtsmæssigt nu at gå ind i et revisionsarbejde vedrørende denne lovgivning. Når forslag til en ny patentlov til sin tid foreligger og et resultat er nået i Finland og Norge i det arbejde, der dér foretages til regulering af reglerne om arbejdstageres opfindelser, vil man, hvis der herved skabes grundlag for en ændring i de gældende danske regler, fremkomme med forslag om en revision af denne lovgivning.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Yderligere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser.*

Som det høje folketing vil erindre, blev det maksimale beløb, inden for hvilket der kan gives eksportkreditgarantier ved lov nr. 213 af 11. juni 1959 forhøjet fra 500 mill. kr. til 700 mill. kr. Det nu fremsatte forslag går ud på at forhøje det maksimale beløb fra 700 mill. kr. til 1 milliard kr.

Når regeringen efter så relativt kort tid har anset det for nødvendigt at søge beløbet forhøjet, er årsagen den, at der i de seneste måneder er imødekommet ansøgninger, der pr. ultimo september har bragt det samlede garantibeløb op på ca. 636 mill. kr. Det er først og fremmest beløbene for ydede solvens- og transfereringsgarantier, der er steget igennem de seneste måneder.

Det må forventes, at der i de kommende måneder vil finde yderligere stigning sted i beløbene, således at det gældende maksimum på 700 mill. kr. sandsynligvis ikke vil være tilstrækkeligt til at imødekomme nye ansøgninger. Statens eksportkreditudvalg

har derfor foreslået, at der snarest muligt tilvejebringes lovhjemmel for en forhøjelse af maksimumsbeløbet. For at der fremover i det omfang, der er behov herfor, fortsat kan være mulighed for ydelse af eksportkreditgaranti i fornødent omfang, foreslår regeringen, at maksimum forhøjes til 1 milliard kr.

Det udvalg, der sidste efterår blev nedsat med den opgave at undersøge eksportkreditloven, vil kunne afgive sin betænkning i løbet af kort tid, og forslag til en ændret lovgivning vil derefter blive fremsat for tinget. Den nugældende lov udløber med udgangen af marts 1960.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling, idet jeg tilføjer, at jeg i det udvalg, som formentlig vil blive nedsat til behandling af forslaget, er rede til at give alle oplysninger til bedømmelse af sagen.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Fuglsang*): På den kommunistiske folketingsgruppes vegne har jeg den ære at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om iværksættelse af aftrapning af omsætningsafgiften på tekstilvarer.*

Da omsætningsafgiften på tekstilvarer genindførtes i 1955 — i ti-året for afskaffelsen af besættelsesårenes lede tøjskat — blev den betegnet som en midlertidig foranstaltning med to års gyldighed. Motiveringen var en henvisning til landets valuta-mæssige vanskeligheder.

Den var således et led i en kæde af foranstaltninger, der alle har haft samme sigte: at løse de økonomiske problemer på den brede befolknings bekostning. Ikke mindst har arbejderklassen — oven i købet bevidst berøvet lønmæssig dækning — måttet betale gennem en meningsløs fordyrelse af de nødvendige klæder. Dertil har afgifterne i den forløbne tid haft følelige beskæftigelsesmæssige virkninger.

Loven blev som nævnt udtrykkelig gennemført som en midlertidig 2-årig lov. Dette blev imidlertid ændret året efter på en måde, der i praksis synes at have gjort den permanent, idet finansministeren fik magt over og ansvar for, hvornår den skulle ophæves — og nu ikke, som oprindeligt